

WOO-IV.4220.330.2019.WB.3

Burmistrz Łobzenicy

Adres do korespondencji:
Urząd Miejski Gminy Łobzenica
ul. Sikorskiego 7
89-310 Łobzenica

OPINIA

Na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 i 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 z późn. zm.), dalej ustawy ooś,

postanawiam wyrazić opinię,

że dla przedsięwzięcia polegającego na zmianie sposobu użytkowania istniejącej stodoły na budynek inwentarski do hodowli bydła oraz zwiększeniu obsady w istniejącym budynku tuczarni na terenie działki o nr ewid. 209, obręb Wiktorówko, gmina Łobzenica, na terenie istniejącego gospodarstwa rolnego, którego maksymalna obsada zwierząt po realizacji przedsięwzięcia będzie wynosić 167,82 DJP bydła i trzody chlewnej, nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz wskazuję na konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następujących warunków i wymagań:

1. W planowanej do przebudowy stodole na powierzchni hodowlanej 155,4 m² utrzymywać nie więcej niż 10 szt. cieląt do 0,5 roku, 85 szt. jałówek od 0,5 roku do roku, w łącznej liczbie do 27,0 DJP.
2. W istniejącym budynku inwentarskim nr 3 na powierzchni 561,59 m² utrzymywać nie więcej niż 863 szt. tuczników w łącznej liczbie 120,82 DJP.
3. Na terenie gospodarstwa utrzymywać łącznie nie więcej niż 167,82 DJP bydła i trzody chlewnej.
4. W planowanej do rozbudowy stodole wykonać szczelne i odporne na agresywne działanie odchodów zwierzęcych posadzki.
5. Powstający na terenie gospodarstwa obornik magazynować na istniejącej płycie obornikowej oraz na przymie, zgodnie z przepisami szczegółowymi.
6. Gnojownicę magazynować w szczelnym zbiorniku usytuowanym pod rusztami budynku inwentarskiego, odpornym na korozję i jej agresywne działanie o pojemności umożliwiającej magazynowanie gnojownicy przez okres wskazany w przepisach szczegółowych.
7. Obornik, gnojówkę i gnojownicę zagospodarowywać jako nawóz naturalny na gruntach własnych i przekazywać innym podmiotom do zagospodarowania na podstawie przepisów szczegółowych.
8. Do paszy dodawać preparaty ograniczające emisję substancji odoroczynnych do powietrza.
9. Pomieszczenia inwentarskie myć wyłącznie wodą bez dodatku substancji chemicznych. Ciecz z tego procesu odprowadzać do zbiornika na gnojownicę i zagospodarowywać z nawozami naturalnymi.
10. Dezynfekcję prowadzić bez generowania ścieków z tego procesu.
11. Nie ogrzewać budynków inwentarskich.
12. Zaprojektować i wykonać wentylację grawitacyjną zapewniając utrzymanie wewnątrz budynku inwentarskiego odpowiedniej temperatury oraz wilgotności.
13. Zwierzęta padłe i ubite z konieczności magazynować w szczelnym, zamkniętym kontenerze lub pojemniku, a następnie na bieżąco przekazywać podmiotom zewnętrznym zgodnie z przepisami szczegółowymi.
14. Ruch pojazdów po terenie gospodarstwa ograniczyć do pory dziennej, tj. 6.00-22.00.

25.03.2019 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu wpłynęło wystąpienie Burmistrza Łobżenicy z 18.03.2019 r., znak: RG-OŚ.6220.3.2019 w sprawie wyrażenia opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Do wystąpienia dołączono kartę informacyjną przedsięwzięcia, dalej k.i.p., kopię mapy ewidencyjnej, uproszczony wypis z rejestru gruntów oraz wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w którym działka nr 209 została oznaczona jako Mu – tereny mieszkaniowo - usługowe i w części jako N – obszary wyłączone z zabudowy. W związku z tym, że k.i.p. nie zawierała pełnych informacji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem z 08.04.2019 r., znak: WOO-IV.4220.330.2019.WB.1 wezwał Wnioskodawcę do jej uzupełnienia. 23.04.2019 r. do tut. organu wpłynęły wyjaśnienia do k.i.p.

Burmistrz Łobżenicy planowane przedsięwzięcie zakwalifikował do przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 103 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), tj. do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być stwierdzony.

Biorąc pod uwagę kryteria wymienione w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, przeanalizowano: rodzaj, cechy i skalę przedsięwzięcia, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z jego realizacją, prawdopodobieństwo, czas trwania, zasięg oddziaływania, możliwości ograniczenia oddziaływania oraz odwracalność oddziaływania, powiązania z innymi przedsięwzięciami, a także wykorzystanie zasobów naturalnych, różnorodność biologiczną, emisję i uciążliwości związane z eksploatacją przedsięwzięcia, gęstość zaludnienia wokół przedsięwzięcia oraz usytuowanie przedsięwzięcia względem obszarów wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy ooś na podstawie k.i.p. ustalono, że planowane przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na terenie działki o nr ewid. 209, obręb Wiktorówko, gmina Łobżenica. Powierzchnia terenu objętego wnioskiem wynosi 7,2448 ha. Działka ta stanowi gospodarstwo rolne Wnioskodawcy, gdzie jest już prowadzona hodowla trzody chlewnej. Obecnie na terenie objętym wnioskiem znajdują się: budynek mieszkalny, garaże, silos paszowy, budynek inwentarski nr 1 (20 DJP), budynek inwentarski nr 3 (80 DJP), stodoła (budynek nr 2), w której częściowo wydzielono część hodowlaną (1,5 DJP), płyta obornikowa o powierzchni 31 m² i zbiornik na gnojówkę o pojemności 24 m³. W ramach planowanego przedsięwzięcia przewiduje się zmianę sposobu użytkowania istniejącej stodoły z częścią hodowlaną na budynek inwentarski i zwiększeniu obsady w istniejącym budynku inwentarskim nr 3 z 80 DJP na 120,82 DJP trzody chlewnej. Po zrealizowaniu przedmiotowego przedsięwzięcia w nowym budynku inwentarskim nr 2 (dawna stodoła) utrzymywanych będzie: 10 szt. cieląt do 0,5 roku, 85 szt. jałówek od 0,5 roku do roku, w łącznej liczbie 27,0 DJP, natomiast w istniejącym budynku inwentarskim nr 3 (po zwiększeniu obsady) będą utrzymywane tuczniki w liczbie 863 szt., tj. 120,82 DJP. Zwierzęta w istniejącym budynku inwentarskim nr 1 są i będą utrzymywane na płytce ściółce, w budynku inwentarskim nr 2 (dawna stodoła) zwierzęta będą utrzymywane na głębokiej ściółce, a w budynku inwentarskim nr 3 (po zwiększeniu obsady) w systemie bezściółkowym na rusztach. Maksymalna możliwa obsada zwierząt na terenie przedmiotowego gospodarstwa po realizacji przedsięwzięcia wyniesie do 167,82 DJP zwierząt i dla tej liczby i tego rodzaju zwierząt dokonano analizy oddziaływania na środowisko.

W uzupełnieniu do k.i.p. wskazano, że po zmianie sposobu użytkowania stodoły na budynek inwentarski nr 2 powierzchnia planowanego budynku będzie wynosić 155,4 m² i będą się składać na nią: dwa kojce o łącznej powierzchni 136,5 m² dla 85 szt. jałówek od 0,5 roku do roku i jeden kojec o powierzchni 18,9 m² dla 10 szt. cieląt do 0,5 roku. Ponadto budynek będzie wyposażony w ganki paszowe o powierzchni 4,5 m² i 30 m². Istniejący budynek inwentarski nr 3 (zwiększenie obsady) posiada powierzchnię hodowlaną wynoszącą 561,59 m² na której będzie utrzymywanych 863 szt. tuczników. Ponadto budynek jest wyposażony w korytarz o powierzchni 40,44 m² i magazyn o powierzchni 22,41 m². Na podstawie przyjętej

w przedłożonej dokumentacji wielkości powierzchni hodowlanych w budynkach inwentarskich oraz maksymalnej liczby utrzymywanych zwierząt oszacowano, że wymiary powierzchni hodowlanych, na których będą utrzymywane zwierzęta będą spełniały wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 56, poz. 344, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. 2017 r. poz. 127). Założenia co do wielkości powierzchni hodowlanych budynków inwentarskich oraz maksymalnej możliwej obsady zwierząt w budynkach inwentarskich oraz na terenie przedmiotowego gospodarstwa znalazły odzwierciedlenie w warunkach realizacji wskazanych w przedmiotowej opinii.

Zgodnie z rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie określenia w regionie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć (Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 1638) oraz rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu z dnia 1 lutego 2017 r. w sprawie określenia w regionie wodnym Środkowej Odry wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć (Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 1153) cały region wodny Warty oraz cały region wodny Środkowej Odry zostały określone jako obszar szczególnie narażony na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do wód należy ograniczyć. Ponadto, zgodnie z art. 104 ustawy z 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r., poz. 2268, z późn. zm.) na obszarze całego państwa wdraża się program działań w celu zmniejszenia zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobiegania dalszemu zanieczyszczeniu. Na podstawie art. 107 ustawy Prawo wodne wszystkie podmioty prowadzące produkcję rolną obowiązane są stosować zapisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2018 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” (Dz. U. z 2018 r. poz. 1339). Tak więc, przechowywanie nawozów naturalnych i nawożenie gruntów musi być zgodne z zasadami, które są w tym Programie określone.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. g ustawy ooś zgodnie z zapisami k.i.p ustalono, że zwierzęta w istniejącym budynku inwentarskim nr 1 są i będą utrzymywane na płytce ściółce, w budynku inwentarskim nr 2 (dawna stodoła) zwierzęta będą utrzymywane na głębokiej ściółce, a w budynku inwentarskim nr 3 (po zwiększeniu obsady) w systemie bezściółkowym na rusztach. Powstająca na terenie gospodarstwa gnojówka jest i będzie gromadzona częściowo w istniejącym zbiorniku o pojemności 24 m³ zlokalizowanym przy płycie obornikowej, a częściowo jest i będzie gromadzona w istniejącym zbiorniku na gnojowicę. Powstająca gnojowica w istniejącym budynku inwentarskim nr 3 jest i będzie magazynowana w istniejącym, szczelnym, podziemnym zbiorniku o pojemności 720,0 m³ znajdującym się pod budynkiem, a następnie zagospodarowywana jako nawóz naturalny na gruntach rolnych. W uzupełnieniu do k.i.p. wskazano, że powstający na terenie gospodarstwa obornik jest i będzie magazynowany na istniejącej płycie obornikowej o powierzchni 31 m² oraz na przymie na działce nr 8 należącej do Wnioskodawcy. W przedstawionej dokumentacji wskazano, że na etapie eksploatacji wszystkie prace związane z hodowlą i utrzymaniem zwierząt oraz zagospodarowywaniem powstających nawozów będą prowadzone zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Wnioskodawca odniósł się do wymagań wynikających z zapisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2018 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” (Dz. U. z 2018 r. poz. 1339), w tym również w zakresie przechowywania obornika bezpośrednio na gruntach rolnych. Wnioskodawca nie posiada wystarczającej powierzchni gruntów rolnych, na których mógłby zagospodarowywać wyprodukowane w gospodarstwie odchody zwierzęce z zapewnieniem

dawki 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych, zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268 z późn. zm.). W związku z powyższym część nawozów naturalnych Wnioskodawca będzie zagospodarowywać na gruntach własnych z zachowaniem dawki 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych, a część będzie przekazywać innym rolnikom na podstawie przepisów szczegółowych. Planowane rozwiązania w zakresie przechowywania i gospodarowania powstających na terenie gospodarstwa odchodów znalazły odzwierciedlenie w warunkach niniejszej opinii.

Z treści zgromadzonych materiałów wynika, że woda doprowadzona jest i będzie z wodociągu gminnego na cele socjalno-sanitarne, porządkowe oraz pojenia zwierząt. Ścieki bytowe są i będą powstawać w istniejącym budynku mieszkalnym oraz odprowadzane są i będą do bezodpływowego zbiornika, a po wybudowaniu kanalizacji do sieci gminnej. W uzupełnieniu do k.i.p. wskazano, że czyszczenie pomieszczeń inwentarskich będzie się odbywać poprzez omywanie, a następnie mycie wodą. Ciecz powstająca z procesu mycia będzie magazynowana w zbiorniku na gnojowicę, a następnie zagospodarowywana jako nawóz naturalny. Z przedstawionej dokumentacji wynika, że Wnioskodawca będzie stosować preparaty do dezynfekcji oraz wapno. Przyjęte przez Wnioskodawcę rozwiązania w zakresie mycia i dezynfekcji pomieszczeń zostały wpisane jako warunki realizacji przedsięwzięcia celem ochrony środowiska gruntowo-wodnego. Wody opadowe i roztopowe nie są i nie będą ujmowane w systemy kanalizacyjne lecz będą infiltrować w grunt w obrębie przedmiotowego terenu.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy ooś z danych zawartych w k.i.p. wynika, iż wytworzone na terenie przedsięwzięcia odpady magazynowane będą selektywnie w pojemnikach, a następnie będą przekazywane uprawnionym odbiorcom, do dalszego zagospodarowania. Zwierzęta padłe i ubite z konieczności będą magazynowane w szczelnym, zamkniętym kontenerze lub pojemniku, a następnie odbierane przez wyspecjalizowany podmiot zgodnie z przepisami szczegółowymi. Przyjęte rozwiązanie zostało wpisane jako warunek realizacji planowanego przedsięwzięcia. Biorąc pod uwagę powyższe, w tym planowane rozwiązania organizacyjne i techniczne w zakresie magazynowania i gospodarowania wytworzonym obornikiem i sztukami padłymi oraz planowany sposób postępowania z odpadami, nie przewiduje się negatywnego wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne w rejonie zainwestowania.

Uwzględniając charakter planowanego przedsięwzięcia, w kontekście art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, c, d, f, g, h, j ustawy ooś na podstawie k.i.p. ustalono, że teren przedsięwzięcia nie będzie zlokalizowany w pobliżu obszarów wodno-błotnych i innych obszarów o płytkim zaleganiu wód podziemnych, stref ochronnych ujęć wód i obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych, obszarów wybrzeży, górskich i leśnych. W odległości ok. 580 m od działki objętej wnioskiem znajduje się jezioro Sławianowskie. Z k.i.p. nie wynika, aby przedsięwzięcie zlokalizowane było na obszarach o znaczeniu historycznym, kulturowym oraz archeologicznym, nie będzie zlokalizowane na obszarach uzdrowiskowych i ochrony uzdrowiskowej. W związku z realizacją przedmiotowego przedsięwzięcia nie przewiduje się przekroczenia standardów jakości środowiska.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy ooś ustalono, że eksploatacja przedmiotowego gospodarstwa będzie wiązała się z emisją substancji do powietrza, w tym substancji zapachowo czynnych. Głównymi źródłami emisji będą procesy chowu zwierząt. W uzupełnieniu do k.i.p. wskazano, że w celu ograniczenia emisji odorów będą stosowane odpowiednie preparaty jako dodatek do paszy. Na terenie gospodarstwa budynki inwentarskie nie są i nie będą ogrzewane. Powyższe rozwiązania ograniczające oddziaływanie na stan powietrza atmosferycznego zostały uwzględnione w warunkach wpisanych w niniejszej opinii. Źródłami emisji do powietrza będą również pojazdy poruszające się po terenie gospodarstwa. W k.i.p. wskazano, że na terenie przedsięwzięcia będzie się poruszał 1 samochód ciężarowy i 1 ciągnik dziennie. Z uwagi na stosunkowo niewielkie natężenie ruchu pojazdów, emisje z nimi związane będą pomijalnie niskie. Mając na względzie powyższe rozwiązania, skalę przedsięwzięcia, lokalizację, zastosowanie grawitacyjnego systemu wentylacji oraz wyniki wykonanej analizy emisji substancji do powietrza, nie przewiduje się ponadnormatywnej emisji zanieczyszczeń do powietrza. Z uwagi na założenia przyjęte w k.i.p. oraz w celu ograniczenia

emisji substancji odoroczynnych z terenu inwestycji, w niniejszej opinii zobowiązano Wnioskodawcę, aby w budynku inwentarskim nr 2 (dawna stodoła) wykonany został sprawny system wentylacji, który pozwoli na utrzymywanie odpowiedniej temperatury i wilgotności w budynku.

W odniesieniu do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a i d ustawy ooś uznano, że przedmiotowe przedsięwzięcie zrealizowane zostanie w otoczeniu pól uprawnych i zabudowy zagrodowej. Głównymi źródłami emisji hałasu będą procesy chowu zwierząt oraz pojazdy poruszające się po terenie gospodarstwa. Z treści k.i.p. wynika, że ruch pojazdów po terenie gospodarstwa będzie niewielki. Najbliższy budynek mieszkalny w zabudowie zagrodowej zlokalizowany jest w odległości ok. 92,0 m od planowanego przedsięwzięcia, a najbliższa zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w odległości ok. 116,79 m od planowanego przedsięwzięcia. Biorąc pod uwagę zastosowane rozwiązania dotyczące sposobu i technologii chowu zwierząt, brak wentylacji mechanicznej, jak również wykonanie przedmiotowego przedsięwzięcia z zachowaniem warunków niniejszej opinii nie przewiduje się przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska na terenach objętych ochroną akustyczną określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112).

Z uwagi na rodzaj, skalę oraz lokalizację planowanego przedsięwzięcia, odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy ooś należy uznać, że gospodarstwo nie należy do zakładów o dużym ani zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii wskazanych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. (Dz. U. poz. 138) w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii oraz realizacji przedsięwzięcia zgodnie z obowiązującymi przepisami ryzyko wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy w trakcie jego eksploatacji będzie ograniczone. Ze względu na położenie geograficzne przedsięwzięcie nie jest zagrożone ryzykiem katastrofy naturalnej, w szczególności w wyniku wystąpienia: trzęsień ziemi, powodzi czy osuwisk. Oddziaływanie przedsięwzięcia na klimat na etapie jego realizacji będzie czasowe i ustanie po zakończeniu prac budowlanych. Przyjęte rozwiązania techniczne i technologiczne, w tym konstrukcja budynku oraz zastosowane materiały i sprawnie działające systemy wentylacji oraz instalacja wodociągowa ograniczą wrażliwość przedsięwzięcia na postępujące zmiany klimatu. Planowane rozwiązania techniczne i technologiczne, w szczególności w zakresie emisji substancji do powietrza wpłyną na mitygację zmian klimatu na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia.

Uwzględniając zapisy art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f ustawy ooś uznano, iż w związku z charakterem, skalą i lokalizacją planowanego przedsięwzięcia, nie przewiduje się znaczących powiązań z innymi przedsięwzięciami poza istniejącym na terenie przedmiotowego gospodarstwa, ani ponadnormatywnego kumulowania się oddziaływań planowanego przedsięwzięcia i innych przedsięwzięć.

Uwzględniając kryteria, o których mowa w art. 63 ust.1 pkt 1 lit. c ustawy ooś należy stwierdzić, iż eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązała się z nadmiernym wykorzystaniem zasobów naturalnych oraz znaczącym negatywnym wpływem na bioróżnorodność.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy ooś, na podstawie przedstawionych materiałów stwierdzono, że teren przeznaczony pod inwestycję zlokalizowany jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r., poz. 1614, z późn. zm.), a najbliższym położonym obszarem Natura 2000 jest obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Dolina Łobzonki PLH300040, oddalony o około 3,5 km od terenu objętego wnioskiem. Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na terenie istniejącego gospodarstwa rolnego. Z informacji zawartych w k.i.p. nie wynika, aby realizacja przedsięwzięcia wiązała się z wycinką drzew. Wzdłuż południowej granicy działki przepływa rów melioracyjny, a w odległości 0,6 km znajduje się Jezioro Sławianowskie (Wielkie). Mając na względzie lokalizację przedsięwzięcia poza obszarami chronionymi, w terenie przekształconym antropogenicznie oraz brak konieczności wycinki drzew, nie przewiduje się znaczącego

negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności chronionych, rzadkich lub ginących gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie także na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedlisk, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, ani pogorszenia integralności obszarów Natura 2000 lub powiązania z innymi obszarami. Ponadto, z uwagi na położenie w krajobrazie rolniczym w otoczeniu obszarów wiejskich, przedmiotowe przedsięwzięcie nie wpłynie na krajobraz, nie spowoduje utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie będzie wpływać na ciągłość korytarzy ekologicznych i funkcję ekosystemu.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś przeanalizowano zasięg, wielkość i stopień złożoności oddziaływania, jego prawdopodobieństwo, czas trwania, częstotliwość i odwracalność, możliwości ograniczenia oddziaływania, a także możliwość powiązań z innymi przedsięwzięciami i ustalono, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie pociągnie za sobą zagrożeń dla środowiska i przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

Z uwagi na charakter i stopień złożoności oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz brak znacząco negatywnego wpływu na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu dla przedmiotowego przedsięwzięcia, nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

*z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Poznaniu*

*Grażyna Smolibowska – Hruszka
Naczelnik Wydziału
Ocen Oddziaływania na Środowisko*

Otrzymują:

1. Adresat (ePUAP) - z prośbą o poinformowanie pozostałych stron postępowania o niniejszej opinii
2. aa

Do wiadomości:

Wnioskodawca: Pan Marcin Gaca, Wiktorówko 27, 89-310 Łobżenica;